

неговѣтъ благодать, което може да ви назидава и да ви даде наслѣдие между всички-тѣ освята.

33. На никого сребро-то или злато-то или дрежж-тѣ не пожелахъ.

34. И сами знаете че за мои-тѣ потрѣбы, и за потрѣбы-тѣ на онѣзи които бѣхъ съ мене, тѣзи мои раждѣ послужихъ.

35. Всякакъ ви показахъ, че така трудяще ся трѣба да помагате на немощни-тѣ, и да помните словеса-та на Господа Іисуса, че той рече: По блаженно е да дава нѣкой отъ колкото да зема.

36. И това като рече колѣничи и помоли ся съсъ всички тѣхъ.

37. И всички плакахъ много; и припаднахъ на Павла на вратъ-тѣ и го цѣлувахъ;

38. Наскѣрбени най много за рѣчъ-тѣ којкто каза, че нѣма да видятъ вече лице-то му. И го испроводихъ до корабъ-тѣ.

ГЛАВА 21.

1. И когато ся раздѣлихмы отъ тѣхъ и трѣгнжхмы, дойдохмы право на Коосъ, а на утринь-тѣ на Родосъ, и отъ тамо на Патарж.

2. И понеже намѣрихмы корабъ, който заминуваше за Финикий, качихмы ся на него и отплувахмы.

3. И като съзрѣхмы отъ далечь Кипръ, и го оставихмы отлѣво, плувахмы къмъ Сирій и слѣзохмы на Тиръ; защото тамъ щѣше корабъ-тѣ да извади товаръ-тѣ си.

4. И като намѣрихмы ученици-тѣ, прѣсѣдѣхмы тамо седмь дни; и тѣ отъ Духа казувахъ на Павла да не възлѣзува въ Йерусалимъ.

5. И когато прѣминяхмы седмь-тѣхъ дена, излѣзохмы и отхождахмы си, и ны испроваждахъ всички съсъ жены-тѣ и дѣца-та си до отвѣнь градъ-тѣ: и колѣничихмы на брѣгъ-тѣ и помолихмы ся.

6. И като ся опростихмы единъ съ други, влѣзохмы въ корабъ-тѣ, а тѣ ся вѣрнахъ у тѣхъ си.